Dinsdag 22 Augustus 1944

DAGBLAD

61ste Jaargang No. 4289

AMIGOE DI CURAÇAO

Boeken — tijdschriften naar het Zeemanshuis Klipstr. 49-53. Tel. 1531

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Steunt ons zeemanswerk Klipstraat 49 — 53 Telefoon 1531.

Half Frankrijk bevrijd.

Gestapo arresteert Pétain.

Montgomery: „Het einde is in zicht".

MONTGOMERY MAAKT GROTE OVERWINNING BEKEND.

Generaal Sir Bernard Law Montgomery heeft de volgende speciale verklaring uitgegeven:

„Op 11 Augustus sprak ik tot de officieren en manschappen van de Geallieerde legers in het Noord-Westen van Frankrijk. Ik zeide, dat wij de grote Duitse strijdmacht, welke zoveel last veroorzaakte, 'moeten afschrijven'. Wij moeten er voor eens en voor altijd een einde aan maken en zo het einde van de krijg bespoedigen. En heden — tien dagen later — is het gedaan.

De Duitsers in het Noord-Westen van Frankrijk hebben een beslissende nederlaag geleden. De vernieling van vijandelijk personeel en materiaal in de zogenaamde 'Normandische val' is verschrikkelijk. En zij wordt nog voortgezet. De vijandelijke eenheden, die weg weten te komen, zullen toch niet in goede conditie zijn om binnen de eerstkomende maanden opnieuw te vechten. Wij hebben nog vele verrassingen in petto voor de vluchtende resten. De overwinning is definitief, volmaakt en beslissend.

MONTGOMERY
„Eén voor allen en allen voor één."

Als soldaten willen wij allen onze hulde betuigen aan de Geallieerde luchtstrijdkrachten. Ik betwijfel het of ooit in de geschiedenis van de oorlog de luchtstrijdkrachten zulke kansen hadden of er zulk een voordeel uit trokken. Het dappere en schitterende werk der vliegers heeft onze grootste bewondering gewekt. Zonder hun steun zouden wij soldaten geen succes kunnen hebben behaald.

Waar allen zo goed hun best hebben gedaan vind ik het moeilijk voor één groep speciale lof te hebben. Als Brits Generaal kan ik spreken voor alle soldaten van het keizerrijk en kan ik onze hoogste bewondering uiten voor de dappere gevechtsqualiteiten van het Noordamerikaanse leger in de openingsphasen van de 'doorbraakslag' op 25 Juli en de volgende dagen. Wij hebben met geweldig enthousiasme hun grote verrichtingen gevolgd bij de zwenking van de rechterflank bijna tot aan de poorten van Parijs.

Wij willen nooit naast betere soldaten vechten. Als Bevelhebber van de aanvalstroepen en Bevelhebber van de landstrijdkrachten onder Generaal Eisenhower kan ik de gevechtsqualiteiten en hardnekkigheid in de slag prijzen van de Britse, Canadese en Poolse troepen aan de Oostelijke flank. Zij bestreden den vijand onophoudelijk en brachten hem hevige verliezen toe tijdens de gehele grote slag.

Doch zeker doet het er weinig aan toe wie dit of dat gedaan heeft. Waar het op aan komt is, dat het gedaan werd door de gehele Geallieerde ploeg.

Het ware motto voor de Geallieerden zou moeten zijn: 'Eén voor allen en allen voor één' en da is ons motto. Ik wil u allen bedanken voor de wijze waarop gij gehoor gegeven hebt aan de oproep. De overwinning in het Noord-Westen van Frankrijk ten Zuiden van de Seine merkt het begin van het eind der Duitse militaire overheersing in Frankrijk. Er valt nog veel te doen, doch dit zal des te gemakkelijker worden gedaan. En wat volgt?

Na een ramp te hebben gebracht over de Duitse strijdkrachten in het Noord-Westen van Frankrijk moeten wij thans de vernietiging voltooien van zijn strijdkrachten die nog beschikbaar zijn. Na te weten wat geschied is met hun legers in het Noord-Westen van Frankrijk is het onwaarschijnlijk, dat zij naar ons toe zullen komen zodat wij naar hen toe zullen gaan. 'Heer, machtig in de strijd'. geeft ons de overwinning. Het nieuws is goed van de oorlogsfronten over de gehele wereld. **Het einde van de oorlog is in zicht. Laat ons onze zaken afhandelen binnen recordtijd.** — 'Getekend B. L. Montgomery, Opperbevelhebber van de 21e legergroep" (Met de Britse troepen in Frankrijk, (AP)21.8)

WAT PATTONS LEGER DEED.

Generaal Pattons Noordamerikaanse derde leger heeft den Duitsers een verlies van 109.575 manschappen toegebracht sedert 1 Augustus in zijn bliksemsnelle opmars door Bretagne en Noord-Frankrijk tot de poorten van Parijs. (Met het Noordamerikaanse derde leger in Frankrijk. (AP) 21.8).

25.000 NAZIES GEVANGEN.

Roger Greene seint van het Britse front in Frankrijk:

Ongeveer 25.000 Duitsers zijn gevangen genomen in de slag om de val tussen Falaise en Argentan tot Maandagavond 18.45 uur. De vernieling van Von Kluge's zevende leger gaat thans sneller nu de Gealieerde legers — Noordamerikaanse, Britse en Canadese — Oostwaarts naar de Seine oprukken aan een breed front. Het Britse tweede leger van Luitenant Generaal Sir Miles Dempsey nam alleen nog 2000 Duitsers gevangen tot het middaguur van Maandag, waardoor zijn totaal op 10.000 werd gebracht (Aan het Britse front in Frankrijk, (AP) 21.8).

VOORRADEN VOOR DE MAQUIS.

De 8e luchtmacht maakte bekend, dat Noordamerikaanse zware bommenwerpers „duizend ton ammunitie en andere voorraden" geworpen heeft voor de Franse strijdkrachten van het binnenland". Bij verschillende gelegenheden wierpen honderden zware bommenwerpers van de Noordamerikaanse 8e luchtmacht overdag per valscherm houders met voorraden voor de Maquis diep binnen Frankrijk. Op Bastille dag, (14 Juli) vond een van deze leveringen op grote schaal plaats. Ook werd bekend gemaakt, dat de Raf honderd vluchten met dit doel uitgevoerd heeft (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 21.8).

FRANSE TROEPEN DRINGEN TOULON BINNEN.

door

NOLAND NORGAARD.

De Franse troepen van het zevende leger zijn de Westelijke en Noordelijke wijken van de grote vlootbasis Toulon Zondag tegen de schemering binnengedrongen, volgens bekendmaking van het Geallieerde Hoofdcommando. De officiële bekendmaking maakte geen melding van de latere strijd in de stad. De Fransen rukten Toulon binnen door de voorsteden Les Quatre Chemins, Les Routes en Valbourdin na een ijzeren ring gevestigd te hebben om de Oostelijke, Noordelijke en Noordwestelijke randen van de stad. Slechts de kustweg naar Marseille bleef open voor een ontsnapping van het Duitse garnizoen.

In een snelle opmars regelrecht naar Marseille naderden de Geallieerden Zondagavond Aubagne, op 15 kilometer ten Oosten van Frankrijks grootste stad op één na. Noordamerikaanse voetsoldaten veroverden intussen Valensole op 80 kilometer in rechte lijn ten Noorden van Toulon; verkenningsafdelingen verspreidden zich verder uit deze stad. De stad Pertuis waar de Franse vaderlanders, die het Duitse garnizoen gevangen namen, zich bij de Noordamerikaanse troepen aansloten, is hecht in Geallieerde handen, zo meldde het Hoofdkwartier van Generaal Alexander Patch. Ten Noord Westen van Toulon bezetten Franse eenheden de steden Cuges les Piens en Le Beausset, beide aan een belangrijke verkeersweg.

Franse troepen dringen 2.

De Franse troepen maakten ook voortgang langs de kust ten Oosten van Toulon waar de Duitse tegenstand het krachtigst was Op ongeveer anderhalve kilometer van Hyéres voegden de vlootstrijdkrachten zich bij de grondtroepen in de verplettering van de tegenstand: men verover de er het Hotel de Golf dat de nazies in een sterktepunt hadden omgezet. De Mont Redon werd ook veroverd na hevige strijd (Rome, (AP) 21.8).

DE STRIJD IN NOORD-WEST FRANKRIJK.

door

WES GALLAGHER.

Het Canadese leger, dat van 6½ tot 16 kilometer vooruitkwam, dreef de Duitsers terug naar de Seine en veroverde een aantal kleine steden. Het Geallieerde Hoofdkwartier had geen late berichten omtrent de Noordamerikaanse verrichtingen. Het slechte weer beperkte de luchtactiviteit bepaald tot een minimum.

De berichten melden, dat de Franse ondergrondse beweging stad na stad inneemt in Midden- en Zuid-Frankrijk, waaronder Lyon. Dit is een duidelijke aanwijzing, dat het Duitse Hoofdcommando onder Gestapo-toezicht slechts in staat is een georganiseerde tegenstand aan de Geallieerden te bieden in Noord-West Frankrijk. De val om de Duitsers ten Noorden van Argentan is bijna tot niet samengeknepen. Men heeft er reeds 25.000 gevangenen gemaakt en het aantal neemt nog steeds toe. Geen schatting is nog gemaakt van de duizenden nazies, die in het gebied gedood werden. Patton heeft zich hecht genesteld aan de overzijde van de Seine op 40 kilometer ten Westen van Parijs bijna zonder weerstand te ondervinden. Hij bedreigt nu de gehele Duitse positie aan de raketkust. Ten Zuid-Westen van Parijs in het gebied van Dreux heeft Patton zijn flankposities tegen de Duitsers nauwer toegehaald en duwt hij hen terug naar de zee en de Seine. De Duitsers hadden te hunner verdediging een linkerflank gevormd en vechten hardnekkig in het gebied bij Dreux langs de rivier de Avre.

De Canadezen namen Cabourg langs de kust in de flank en bevonden zich binnen anderhalve kilometer van Lisieux — ongeveer 30 kilometer het land in. Verder ten Zuiden werd Gace genomen bij een vordering van 10 kilometer en hiermede werd nog een diepe wig gedreven in de Duitse achterhoede. Er is geen nieuws omtrent Generaal Pattons tweede oversteek van de Seine aan de andere zijde van Parijs nabij Fontainebleau, 50 tot 55 kilometer ten Zuid-Oosten van de hoofdstad. Het slechte weer beperkte de Geallieerde luchtverrichtingen tot de geringste omvang sedert weken en gaf de Duitsers een kostbare tijd om hun manschappen en materiaal terug te trekken uit de val ten Zuiden van de Seine over de verstopte wegen en over de rivier (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 22.8).

„De vooruitgang van Aruba is in het oog vallend", zegt Statenlid Martijn.

Drie drukke dagen kenmerken het officiële bezoek der Staten aan Aruba.

Bezichtiging van nieuwe openbare gebouwen. Besprekingen en bezoeken.

„Ontzettend wat is dat gebiedsdeel vooruitgegaan", zo zeide het Statenlid Ernesto Cecilio Martijn, wien wij gisteren na zijn terugkomst aan Aruba hierover dachten te ondervragen. Het stellen van vragen was vrijwel overbodig. „In geen twee jaar was ik op Aruba geweest. Ik passeer er wel telkens langs het vliegveld als ik naar elders ga, maar het eigenlijke eiland had ik deze twee jaren niet meer gezien. En daarbij moet u niet vergeten dat ik Aruba ook als kleine jongen, ik weet niet meer hoevele jaren geleden, heb gekend. Wat is dat eiland in die jaren vooruitgegaan! Wat heeft alles zich in deze twee jaren uitgebreid. Wij zijn er maar enkele dagen geweest, tekort helaas, maar er was weinig anders aan te doen. Toch hebben wij gelegenheid gehad veel te zien".

— Noemt u eens enkele dingen, die de Statenleden bezichtigd hebben.

Een papier kwam uit de actetas, die het Statenlid onder de arm had. Het was inderdaad een heel programma, dat wij zo in het kort te zien kregen. Men herinnert zich hoe de Staten twee jaar geleden ook een bezoek aan Aruba hebben gebracht. Vanzelfsprekend ging het nu in de eerste plaats om te zien of hetgeen zij toen gerapporteerd hadden, de nodige aandacht van het Bestuur e.d. had ondervonden.

„Inderdaad, veel is gedaan om alles te doen wat mogelijk was om het gebiedsdeel Aruba, dat in zovele opzichten enorm is vooruitgegaan, ook op het gebied van openbare gebouwen vooruit te helpen. Wij zagen bijvoorbeeld het nieuwe telefoongebouw, het radiostation en het postkantoor, de cantine van de

ERNESTO C. MARTIJN
„......... de Statenleden zagen de gevangenis."

Margriet kazerne, de volkswoningbouw, het gewone en het militaire hospitaal, wij reden over nieuwe wegen, wij zagen de politiepost te Noord de gevangenis, waterdammen abattoir en politiewoningen. Zoals u ziet, is dat nogal wat. Ik ben dan ook een weinig vermoeid, maar zeer zeker ten hoogste voldaan over het bezoek'.

— De Arubaanse statenleden hebben zich toch zeker bij u gevoegd?

„Natuurlijk. Dr. Arends, Henny Eman en ook Frederik J. O. Kwartsz die tegenwoordig op Curaçao werkt, maar voor deze gelegenheid naar zijn vaderland was medegereisd.

Het was een hele stoet, wanneer wij zo allen tezamen aan het rondtrekken waren. Wij leken wel nomaden. Maar terug ging het niet meer. Wij moesten in twee groepen. Morgen (dat is dus vanmorgen geweest) komt de Voorzitter met de achtergeblevenen mede".

— U hebt ook nog een receptie gehouden, niet?

„Een receptie kan men het eigenlijk niet noemen. Maar wij hebben in de zaal van het gouvernementsgebouw gelegenheid geboden aan het publiek om met

(Wordt vervolgd op pag. 3)

Het nieuws van vandaag.

Half Frankrijk is thans van de Duitsers bevrijd. Misschien is zelfs een groter deel van Frankrijk bevrijd, doch Generaal Pierre Joseph Koenig, Bevelhebber van de Franse strijdkrachten in het binnenland, gaf te kennen, dat de patriotten de beheersing hebben over acht departementen en meester zijn in zulke grote steden als Toulouse en Lyon.

Op vele plaatsen werden de Duitse garnizoenen gedwongen tot de overgave na omsingeld te zijn. Overal zijn de wegen geblokkeerd en de grens tussen Frankrijk en Spanje is geheel in Franse handen. De houding van den ouden Maarschalk Henri Philippe Pétain is nu nog meer een raadsel, aangezien uit Zwitserland wordt gemeld, dat de Gestapo hem gearresteerd en weggevoerd heeft.

Ten Zuiden van de Seine woedt intussen de slag voort tussen de Geallieerden en het leger van Von Kluge. In de eerste val bij Falaise en Argentan zijn reeds 25.000 Duitsers gevangen genomen. Hoeveel doden er zijn kan men nog niet schatten. Aan de Geallieerde linkerflank vorderen de Canadezen langs de kust in de richting van de Seine-monding. Zij bevinden zich ook nabij Lisieux.

Aan de rechterflank heeft Generaal Patton op 40 kilometer ten Westen van Parijs een bruggehoofd gevestigd over de Seine en een bericht meldt hedenmorgen dat de Noordamerikanen begonnen zijn met een krachtig offensief langs de Seine in de richting van de zee. Ten Zuid-Oosten van Parijs heeft Patton de Seine ook overgestoken in de omgeving van Fontainebleau. Blijkbaar wil hij Parijs omsingelen waar de Franse vaderlanders 'en masse' zouden zijn opgestaan tegen de nazie-bezetters.

In het Zuiden van Frankrijk is Toulon van de landzijde geheel omsingeld en het Franse leger zit al vlak bij Marseille, Frankrijks grootste stad op Parijs na. Verder het land in hebben de Noordamerikanen de stad Aix veroverd. Men is al op ongeveer 100 kilometer van de kust verwijderd.

De Geallieerde Bevelhebbers in het Noord-Westen van Frankrijk en in het Zuiden hebben elk een verklaring tot hun troepen gericht. Montgomery zeide, dat zijn legers een „definitieve, volmaakte en beslissende" overwinning behaald hebben en het einde van de oorlog in zicht is.

Generaal Patch spoorde zijn troepen aan om alle zeilen bij te zetten nu de vijand uit zijn evenwicht geslagen is.

Een somber boek van Welles.

„The Time for decision" is een reëel en deskundig werk over wat komen zal, maar het laat vele problemen onopgelost.

Zullen de Kerken helpen?

Wie het ijzige gezicht van Sumner Welles ziet, weet met een diplomaat te doen te hebben. En velen krijgen dit te zien, omdat de Book of the Month in Augustus ook het nieuwe boek van Welles, „The Time for Decision", naar Curaçao heeft gebracht. Dit is ongetwijfeld een van de belangrijkste boeken van de laatste tijd en geschreven door iemand die meer dan wie ook daartoe bevoegd is. Ongeveer dertig jaren is Welles in de diplomatie door de wol geverfd. Hij begon in China in 1915, midden in de oorlog en midden in de volgende oorlog, maar voordat zijn eigen land erin betrokken was, ging hij in 1940 als afgezant van Roosevelt zijn fameuze tocht naar de Europese leidslieden maken. De contracten, voor de vertaling van „The Time for Decision" in vijf talen zijn al getekend.

Welles behandelt drie onderwerpen in zijn boek, de fouten van het verleden, de vraagstukken van het heden en de vragen van de toekomst. Wat de toekomst betreft, zegt Welles ten aanzien van Duitsland, dat niemand liever dan hij de eenheid van het Duitse volk ziet. Omdat de Duitse eenheid evenwel een bedreiging vormt voor de vrede wil Welles het land toch verdelen. En wel in drieën, die elk ongeveer even groot zijn en min of meer zichzelf kunnen bedruipen.

De Poolse quaestie.

De Poolse quaestie wordt opgelost door Oost-Pruisen bij Polen te voegen als vergoeding voor wat de Russen eraan zullen ontnemen. Op zichzelf is dit niet zo vreemd, want de Poolse regering heeft dit zoals men zich herinnert juist de vorige maand ook al aangekondigd en wel, dat het „volledig en onvoorwaardelijk" bij Polen moet. Trouwens tot 1657 is Oost-Pruisen een leen van Polen geweest. De bevolking is nu evenwel verduitst — slechts $^{1}/_{3}$ is van Poolse afkomst — **en Welles stelt een gedwongen volksverhuizing voor. Danzig en Gdynia komen beide in Poolse handen.** Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Of men hier een soortgelijke ramp te zien zal krijgen als toen na de eerste wereldoorlog Venetië en Trieste in één land kwamen te liggen, nl. dat er een van de twee verdroogt, zal de toekomst uitwijzen. Welles zegt er niets van.

Tot nu toe is de vrede altijd gemaakt door de overwinnaar. Dat is, hoe voor de hand liggend, op den duur ook altijd weer funest gebleken, omdat een volk op den duur zich niet laat gezeggen. Dat is ook het grote bezwaar dat wij zouden hebben tegen Welles' stellingen, hoewel wij ons wel zullen wachten den zo bevoegden schrijver van „The Time for Decision' hierin aan te vallen. Welles kent velen, maar wat hij als diplomaat wel kent, maar verkeerd begrijpt, is dat de geschiedenis iets dynamisch is, niet iets statisch. Hij ziet ook niet in, dat al zijn de Verenigde Staten nog zo groot en machtig, op den duur de kleine naties zich niet laten bevoogden.

7 Maal begon Duitsland.

Juist is het wat hij wil ten aanzien van de Duitse generale staf, die nu wellicht op een compromis aan wil, om de derde wereldoorlog er straks door te drijven. Inderdaad, daar hebben wij voor te waken. De aanvalsoorlogen tegen Denemarken in 1864, tegen Oostenrijk in 1866, tegen Frankrijk in 1870, de poging voor een volgende aanval op het zich herstellende Frankrijk in 1875 (afgewend door Engeland en Rusland), het gekonkel tot 1906 en de inmenging in de binnenlandse zaken van Frankrijk (Dreyfus, Algeciras), het Agadir-incident van 1911, de oorzaken van 1914 — dit alles kan men de Duitse generale staf verwijten. Die staf moet dan ook maar uitgeroeid worden. Wij hopen, dat Stalin het zal doen. Die weet wel hoe hij dit aanpakt. Dat is geen diplomatenwerk.

Maar als dat dan gebeurd is, dan moet Duitsland zelf opgebouwd worden. Moeten wij het verdelen, zoals Welles voorstelt en zoals ook vijf anonieme Nederlanders in het bij Querido verschenen boekje How to end the German Menace voorstelden?

Welles zegt van ja. Stalin zegt van Neen. Benesj wil alleen Pruisen verdelen. Het zou goed zijn eens een symposium samen te stellen van wat hierover de laatste jaren geschreven is. Theoretisch genomen zou het zeker het best zijn. Maar men kan nu eenmaal niet tegen de draad van de geschiedenis ingaan. Dat loopt na enkele jaren weer spaak en men vergeet teveel, dat een internationale samenleving, gebaseerd op een machtsoplegging, tot nu toe al sedert de tijd der oude Chinezen en Grieken tot op heden nog nimmer gelukt is. Er is geen enkele reden om aan te nemen, dat zulk een systeem nu wel zou gelukken. Trouwens Welles zelf zegt, alleen door de nood tot verdeling van Duitsland te zijn gekomen. En hij blijft gelijk hebben: één Duitsland is een bedreiging voor de wereld. Wij hebben zo juist een korte greep uit de Duitse aanvalsgeest sedert Bismarck gedaan.

De na-oorlogse ramp.

Welles voorziet na de oorlog een veel groter ramp dan in 1918. Honger en nood zullen heersen. Het communisme zal zich in Duitsland verbreiden en men zal er voor hebben te waken, dat het geen militair communisme worde. In Duitsland zelf is een heel geslacht opgegroeid dat zelfs niet kan raden wat Democratie is. Welles wil de Duitsers, die thans buiten Duitsland zijn en zich anti-nazie betoond hebben, ervoor spannen. Een nieuwe geest in Duitsland kan het werk zijn van de kerken.

Met name noemt Welles den Paus, dien hij in 1940 ontmoette: „.... werd ik ontvangen door Paus Pius XII (dit was in 1940 Red.) ten Vaticane. Daarna had ik gelegenheid met (wijlen) Cardinaal Maglione, Pauselijk staats-

secretaris, te spreken. De nauwkeurige en preciese kennis van de Heilige Stoel omtrent toestanden waar ter wereld ook, maar vooral van Europa, is spreekwoordelijk. Wat misschien minder algemeen erkend wordt, is de hoedanigheid van staatsmanschap, dat zich vooral de laatste jaren heeft onderscheiden in de politiek des Vaticaans. Pius XII bezit deze kunde in hoge mate. Ik trof Hem diep bedroefd om de toekomst, welke Hij zo onvermijdelijk zag naderkomen, en diep was hij bedroefd door de barbaarse onmenselijkheid in vele streken ter wereld.

Vanzelfsprekend kan ik geen aanwijzingen geven omtrent de aard onzer besprekingen of omtrent de zienswijzen welke hierbij aan mij werden medegedeeld. Ik kan evenwel getuigen, **dat ik het Vaticaan verliet met de overtuiging dat een van de opbouwende factoren, welke voor de wedergeboorte van de mensheid werken, de huidige Paus is en velen van degenen die rondom Hem arbeiden".**

Een ramp zal het worden voor de Duitsers, zelfs om na 10 jaren voor het eerst de waarheid te vernemen. De Verenigde Naties moeten Duitsland voor een aanzienlijke tijd bezetten en de terugkeer tot eigen bestuur kan slechts geleidelijk aan gaan. En nog zal de Duitse Generale Staf wroeten, ook buiten Duitsland. Een uitgebreid geallieerd spionnage-systeem zal overal opgezet moeten worden om alles na te gaan. In dit verband lazen wij dezer dagen in de „New York Times" een artikel van een Thomas J. Watson, president van de International Business Machines Corporation, die voor de Politie-academie een rede had gehouden en een „Wereld FBI" vroeg.

Achter deze Wereld FBI moest een gewapende macht staan. Of dit alles zal helpen wagen wij te betwijfelen. Zeker, een tijdlang zal het goed gaan. Mogelijk zelfs zal de tijd, die te voorzien is tussen deze „controle tijd" en de uiteindelijke vrijheid van alles zo kort zijn, dat het gaat. Maar anders vrezen wij het ergste. Wellicht zelf is reëler. Hij wil de Vier Vrijheden tot grondslag nemen.

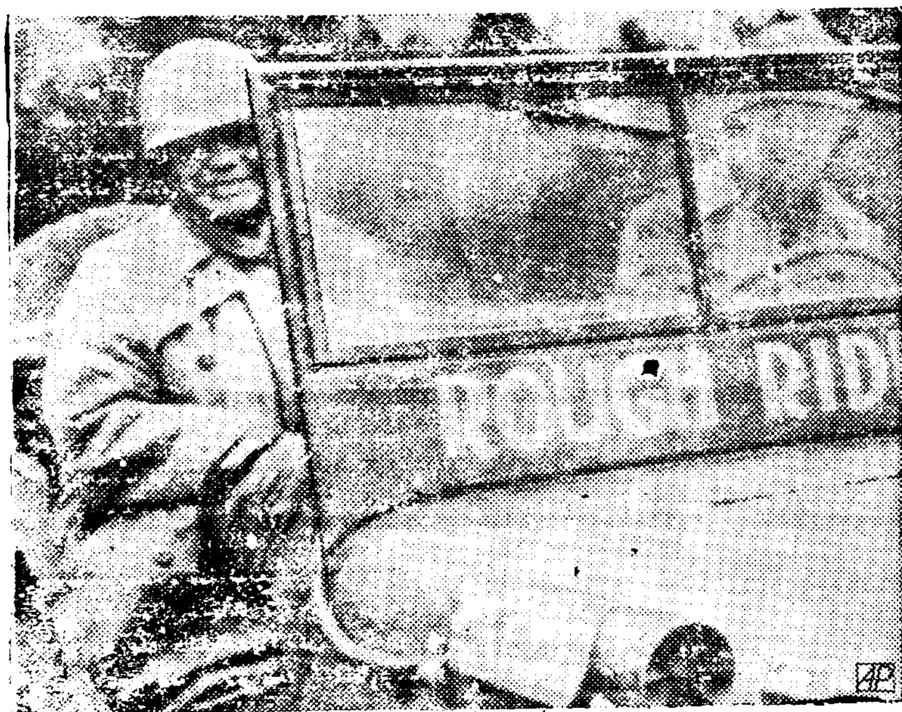
MILITAIRE SCHOOL „ALMIRANTE PADILLA".

Colombianen bezoeken Aruba.

In het Departement Magdalena aan de Oostkust van de Columbiaanse Republiek ligt de stad Santa Martha, waar nu sedert enige jaren een gemilitariseerde school bestaat onder de naam van „Almirante Padilla", de grote strijder in de tijd van Simón Bolivar. Er zijn in het geheel drie dergelijke scholen, waarvan de oudste te Bogotá gevestigd is. De school „Almirante Padilla" staat onder de kundige leiding van Dr. Victor Manuel Pacheco en telt nu ongeveer 60 leerlingen. Naast het gewone burgerlijk onderwijs, wordt militair onderricht gegeven en worden de jongens klaargemaakt om de Nationale Militaire Academie te bezoeken.

Een paar weken geleden bezocht Dr. Pacheco met 28 zijner leerlingen ons eiland Aruba. Direct na aankomst deed de troep een mars door de stad. Een schitterende mars werd dat, waarbij hun muziekcorps de marstempo aangaf. Ongeveer tien dagen bleven zij op Aruba tegast bij Mevrouw Henita Lacle, die haar buitenverblijf „Wajaka" speciaal voor dit bezoek heeft afgestaan. Gedurende het verblijf, hadden de Columbiaanse jongens een druk programma, waarvan de voornaamste de volgende nummers waren: 's Daags na hun aankomst, Zaterdagmiddag 17 uur: mars door de straten van Oranjestad, defilé voor Gezaghebber Izaak Wagemaker, die vóór zijn huis het defilé gadesloeg. Ook de meeste padvinders van het eiland namen eraan deel.

Even bleld het defilé halt om de Columbiaanse troep aan den Gezaghebber voor te stellen. Hierbij werd door den groepsleider van St. Paulusgroep het woord gevoerd om de Columbiaanse gasten te verwelkomen; vervolgens voerde de leider van de Arubaanse troep van Columbiaanse jongens „Torres Duran" het woord om zijn landgenoten van harte welkom te roepen, daarna werd door twee padvindsters van de groep „Policarpa Salavarrieta" keurige spaanse redevoeringen gehouden en tot slot sprak Dr. Pacheco in zeer gekozen en op een zeer welsprekende wijze zijn dank uit

Deze foto toont Brigadier Generaal **Theodore Roosevelt,** die onlangs **in Frankrijk overleed, op** zijn laatste inspectietocht aan het front.

voor de mooie ontvangst hem en zijn jongens bereid. Dezelfde avond bracht de Columbiaanse troep een muziek-obade aan den Gezaghebber; de Gezaghebber dankte Dr. Pacheco voor zijn bezoek en bood aan deze een koele drank aan.

De dag hierop, 's Zondags werd te San Nicolaas, de Hoogmis bijgewoond, waarna in het kwartier van St. Paulusgroep het ontbijt werd gebruikt. Een grote mars door de voornaamste straten van San Nicolaas volgde, waaraan wederom de meeste padvinders van Aruba deelnamen. 's Middags vóór het Gezaghebberskantoor werd voor het publiek een gymnastiekdemonstratie gehouden, dit nummer werd een groot succes; het publiek klapte herhaaldelijk in de hand vooral toen de zeer verhoogde gedeelten ook door de kleinste jongen werden uitgevoerd. 's Avonds was er op de baan van de Aruba Tivoli Club, een dansparrtij door Columbiaanse vrienden aangeboden aan Dr. Pacheco. Dit was zeer druk bezocht en tot 12 uur werd flink gedanst ter ere van den hogen gast. De daaropvolgende Maandag bezocht Dr. Pacheco en zijn drie assistenten de Consuls van Columbia en Venezuela, 's avonds mochten zij tegast zijn bij een vergadering van de „Sociedad Bolivariana". Dinsdag bezochten de jongens de Margriet Kazerne en het Savaneta-kamp. Donderdag kwamen zij wederom op San Nicolaas om bij het troephuis van de St Paulusgroep een gymnastiekdemonstratie te geven voor het publiek van San Nicolaas, dat wederom zeer geestdriftig was met de mooie nummers van de jongens. De laatste Zondag van hun verblijf, woonden de jongens de Hoogmis bij in de St. Franciscuskerk te Oranjestad en brachten in intieme kring de dag met een feest door. De dag van hun vertrek, telden de Columbiaanse jongens op ons eiland heel veel vrienden, die alle moeite hebben gedaan om de vreemde jongens ons eiland op zijn best te laten zien.

NOG EEN PROTEST VAN JONG HOLLAND.

De voetbalvereniging Jong Holland heeft wederom een protest gericht aan het Bestuur van de Curaçaose Voetbalbond.

In een schriftelijke mededeling d.d. 18 Augustus aan de spelers Pardo, Bovè en Eduarda verklaarde de C.V.B. namelijk, dat besloten was hen niet op te stellen in het elftal dat naar Suriname gaat, wegens het niet tijdig waarschuwen, dat zij niet konden deelnemen aan de wedstrijd van 30 Juli jl. tussen Curaçao en Aruba.

Jong Holland voerde aan, dat een dergelijke straf slechts kon worden toegepast indien het Huishoudelijk Reglement niet in een andere voorzag. De toegediende straf achtte men dus ongeldig en in strijd met de Statuten en het Huishoudelijk Reglement van de C.V.B.

VOOR DE ZEELIEDEN.

Het versturen van brieven.

Het Hoofd der Militaire Censuur te Curaçao schrijft ons:

Gedurende de enkele maanden, dat ik met de leiding der Censuur te Curaçao belast ben is het mij opgevallen, dat althans te Curaçao, door den Nederlandsen zeeman vrijwel geen gebruik gemaakt wordt van de faciliteiten, welke voor hem reeds sedert Mei van het vorige jaar bestaan t.a.z. van correspondentie met het moederland. Ik weet niet, wat daarvan de reden is: misschien heeft men voldoende contact via het Rode Kruis, misschien staat men er wantrouwend tegenover, misschien ook is men langzamerhand de ietwat ingewikkelde procedure vergeten.

Ik meen echter niet te mogen nalaten er van mijn kant nog eens de aandacht op te vestigen.

Hier volgen de voornaamste aanwijzigingen:

1. Nederlandse zeelieden, die zich bevinden in de Verenigde Staten of in enige geallieerde haven, en die wensen te corresponderen met hun betrekkingen in het bezette Nederland, moeten daartoe hun brieven zenden in een dubbele enveloppe aan het „Netherlands Shipping Committee", 61 Broadway, New York City.

2. De binnenste enveloppe moet opengelaten worden en mag geen watermerk dragen, noch enigerlei andere aanwijziging, dat zij in de Verenigde Staten van Noordamerika vervaardigd werd. Op de vóórzijde van deze enveloppe moeten geschreven worden: naam en adres van den geadresseerde in Nederland, op de achterzijde moet uitsluitend de naam van van den afzender vermeld worden.

Een antwoord-adres mag noch op de enveloppe, nóch in de brief voorkomen. Er mogen geen postzegels op deze enveloppe geplakt worden.

3. In elke brief moet worden ingesloten een strookje papier, waarop vermeld staan:

a. Naam van den afzender, de maatschappij bij welke hij vaart en de naam van zijn schip, of zijn adres in de Verenigde Staten.

b. naam en adres van den geadresseerde in Nederland.

4. Een internationale antwoordcoupon ter waarde van negen dollarcenten (aan het Curaçaose postkantoor verkrijgbaar tegen 20 ct.) moet iedere brief begeleiden, welke aan het „Netherlands Shipping Committee" wordt verzonden. Hierdoor worden de kosten gedekt voor de doorzending van de brief aan den geadresseerde. Eenzelfde bedrag mag worden ingesloten voor de overbrenging van het antwoord.

5. De brief moet geheel in de Nederlandse taal geschreven zijn.

6. De Nederlandse Consul-Generaal te Lissabon en het Netherlands Shipping Committee dragen zorg voor de doorzending van brieven uit Nederland.

Ik vestig er de aandacht op, dat men zich strikt aan de gegeven aanwijzigingen dient te houden, wil men verzekerd zijn, dat zijn brief wordt doorgezonden. Men schrijve ook niets, wat voor de Censuur een reden kan zijn voor aanhouding van den brief.

Zolang Nederland niet geheel bevrijd is, meen ik deze wijze van corresponderen nog steeds te moeten aanbevelen.

Het Hoofd der Militaire Censuur vnd. De Luitenant ter Zee der 1e Kl.

A. P. Smitt.

EXAMENS VOOR ZEEVAARTDIPLOMA'S.

Diploma voor **eerste** stuurman: Aantal candidaten: 5; afgewezen: 2; geslaagd: 3, te weten de Heren A. van der Kroef, H. J. Woudstra en P. J. de Wijn.

Diploma voor **derde** stuurman: Aantal candidaten: 2; afgewezen: 1; geslaagd: 1, te weten de Heer L. A. Bouman.

Diploma A als Scheepswerktuigkundige: Aantal candidaten: 3; afgewezen geen: geslaagd: 3, te weten de Heren J. A. van Hoeve, J. Akkerman en P. Wensink.

Voorlopig diploma als Scheepswerktuigkundige: Aantal candidaten: 3; afgewezen: geen; geslaagd: 3, te weten de Heren J. Akkerman, P. Wensink en J. van den Berg.

Aangezien er momenteel geen opleidingscursus is, moesten de candidaten zich, terwijl hun gewone dagelijkse arbeid onverminderd doorgang moest vinden, geheel door zelfstudie voor het examen bekwamen. Voor deze praestatie komt hun een bizonder woord van lof toe. Moge dit goede voorbeeld een aansporing zijn voor anderen om ook de studie weer ter hand te nemen, waardoor tevens positieverbetering mogelijk is. De Examencommissie zal gaarne alle inlichtingen verschaffen en zal enkele malen per jaar zitting houden om eventuele gegadigden kans van slagen te geven.

TAFELTENNIS.

Als volgt zijn de uitslagen van de tafeltenniswedstrijden in de 2e ronde:

P. Meit vs. J. Grijt 3—0; A. v. Kesteren vs. E .A. Pietersz 3—0; R. Giribaldi vs. E. Berend 3—2; Ch. de Jongh vs. D. Wright 3—2; Ch. de Jongh vs. A. Giribaldi 3—2; R. Mensing vs. A. Jessurun 3—1; P. Meit — E. Römer 3—0; S. Zonenschain vs. A. v. Kesteren 3—0; Ch. de Jongh — W. Willems 3—1, D. Lopez Henriquez vs. R. Mensing 3—2; D. Lopez Henriquez vs. Ch. de Jongh 3—1.

Thans resten er van de 2e ronde de volgende wedstrijden, die Woensdag 23 Augustus om 19.30 uur in het J.P.F. clubgebouw gespeeld zullen worden: P. Meit vs. S. Zonenschain; Winnaar vs. D. Lopez Henriquez.

De grote finale, namelijk C. Dare tegen den winnaar van de tweede ronde, vindt plaats op Maandag 28 Augustus om 20 uur in het J.P.F. Clubgebouw. Entree ƒ 0.50 per persoon. Aan het einde der wedstrijd uitreiking van de beker en verdere prijzen.

HET SURINAAMSE ELFTAL.

De Heer H. M. Landkoer schrijft in „De West" een lang stuk over het Suirnaamse elftal, dat blijkbaar nog niet definitief is vastgesteld, doch waarschijnlijk als volgt tegen Curaçao en Aruba zal uitkomen:

Knel
Zwakke Lieuw-On
De Clerck Jr. Buie Tevreden
Belgrave Samson Spier
Nelom De Clerck Sr.

Voor zover ons bekend is dit een elftal waaraan Curaçao en Aruba een harde noot zullen hebben.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN.

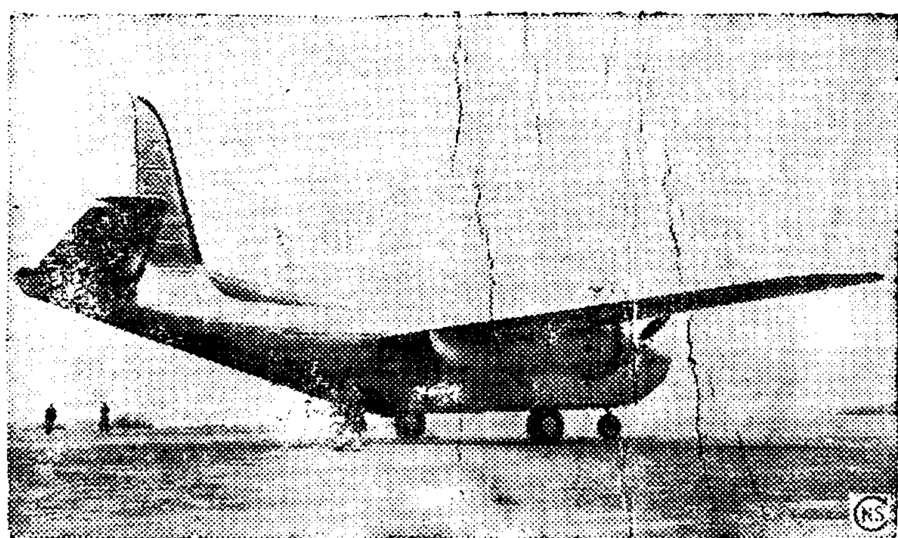
Dinsdag, 22 Augustus 1944.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur Weller, tel. 441.

Shipping & Supplies: tel. 458 en 551; na 23 uur Gruter, tel. 836.

Scheepvaart Afdeling: De Vries, tel. 296.

Dok Afdeling: Van Hasselt, tel. 468.

Dit is een van de reusachtige zweefvliegtuigen, die de Geallieerden bij de invasie van Frank rijk, uit het Westen en uit het Zuiden, gebruikten.

DE HEER EN MEVROUW
P. A. van der Veen
hebben de eer aan hun vrienden en kennissen mede te delen, dat het voorgenomen huwelijk van hun dochter
NIGELIA
met den heer
C. L. FANGMAN
voltrokken zal worden op Donderdag 24 Augustus 1944.
RECEPTIE 6 — 8 n.m.
Adres: ZEELANDIA 26.

(Vervolg van pag. 1)

wensen en klachten te komen.

— Wat was er al zo?

„Dat zijn geheimen, maar ik kan u zeggen, dat er minder klachten waren dan wij verwachtten. De meeste besprekingen, die wij voerden betroffen alle mogelijke belangen in verband staande met Aruba".

— Wie hebt u verder nog gesproken?

„Onze tijd was beperkt, maar toch hebben wij nog gelegenheid gehad besprekingen te voeren met enkele autoriteiten. Ook hebben wij een bezoek kunnen brengen aan de directie van de Lago Oil and Transport Company Ltd. te San Nicolas, dat zelf een welvarend en vooruitgaande gemeenschap is.

Bij ons bezoek is nog eens te meer gebleken, dat de samenwerking tussen de Curaçaose en Arubaanse statenleden uitstekend is. Wij hebben in het Strand hotel kunnen logeren, een hotel waar weliswaar geen luxe heerst, maar dat een eenvoudig en mooi gebouw is, zeker het beste hotel van ons staatsdeel. Aan alles kan men zien dat Aruba, hoewel klein in omvang, een levende gemeenschap is, waar hard gewerkt wordt en waar juist omdat het betrekkelijk klein is, de zaken zo snel en zo zichtbaar groeien. De vooruitgang van Aruba is in het oog vallend".

De vliegers w.o. ook Nederlanders, verklaarden nooit een dergelijk schouwspel gezien te hebben. De Duitsers trachtten in paniek een heenkomen te zoeken, maar stonden onder het nabijgelegen artillerie vuur. (Aneta)

DE TOESTAND IN ITALIË.

De stad Florence in Italië is thans geheel bevrijd en hecht in Geallieerde handen. In de Adriatische sector hebben de Polen en Italianen de pogingen voortgezet om den vijand te verdrijven van het hooggelegen terrein tussen de rivieren Cesano en Matauro. De Geallieerde luchtmacht voerde ongeveer 1600 enkelvluchten uit en trof doelen te His in Joegoslavië. Gyor in Hongarije alsook verkeersdoelen in Noord-Italië in de gevechtszones. (Rome, (AP) 22.8).

DE OPMARS DER RUSSEN.

Van nieuw gewonnen terrein ten Noord-Oosten van Warszawa is Rokossovsky begonnen met een nieuwe onderneming ter bevrijding van de Poolse hoofdstad. Hij rukt op naar Croner waar de Boeg uitmondt in de Wisla. Vijftig dorpen werden reeds genomen in de opmars. Het weer is schitterend en de luchtmacht voert ondernemingen op grote schaal uit tegen de Duitse tanks en kanonnen voor Praga. Ten Noord-Oosten van Praga hebben de Russen de Boeg overgestoken en vallen zij de Duitsers aan van de tegenovergestelde oever. Op ongeveer 65 tot 80 kilometer ten Zuiden van Warszawa dringt Maarschalk Koniev Noordwaarts uit het gebied van Radom waar 12.000 Duitsers het leven lieten en 1550 gevangen werden bij de omsingeling van drie divisies.

In de middelste sector in de Baltische Staten deden de Duitsers krachtige tegenaanvallen als gevolg waarvan de Russen Tukums op 65 kilometer ten Oosten van Riga en slechts 21 kilometer ten Zuiden van de Golf moesten ontruimen. (Moskou, (AP) 22.8).

DE GEHELE PYRENEEËN BEZET.

Franse legerofficieren hebben bezit genomen van de internationale brug te Hendaye (ligt in de hoek van de Golf van Biscaye in de Pyreneeën en is de verbinding tussen Frankrijk en Spanje — Red). De inbezitneming werd gedaan namens het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding. Hiermede is de gehele Pyrenese grens door de Fransen bezet (Irun, (AP) 22.8).

PRINSES BEATRIX VECHT.

Een van de Nederlandse vlooteenheden, die deelneemt aan de verrichtingen in Zuid Frankrijk is de „Prinses Beatrix".

— **De radio** van Vichy verklaarde, dat de Vichy-regering haar zetel heeft overgeplaatst naar een andere stad. Men zeide echter niet naar welke stad.

— **Generaal Patch** heeft een dagorder gericht tot zijn strijdkrachten in Zuid-Frankrijk, waarin hij verklaarde, dat door haar moed, ijver en felheid zij een grote aanvankelijke overwinning hebben behaald. De vijand is volkomen beduusd. Met uitzondering van de kustdefensies is hij in volle terugtocht.

De Generaal spoorde de troepen aan vol te houden en den vijand geen rust te gunnen.

— **Een bericht** uit Frankrijk deelt mede, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten begonnen zijn met een krachtig offensief, langs de Zuidelijke oever van de Seine in de richting van de zee.

— **Het Duitse** communiqué maakt bekend, dat de Geallieerde de Duitse linies ten Westen van Lisieux doorbroken hebben. De Geallieerde strijdmacht, die de Noordelijke oever van de Seine bij Mantes bereikte, zou gestuit zijn in tegenaanvallen.

— **De radio** van Tokio zeide, dat de aanvallen van de Noordamerikaanse Superforten op Japan het voornaamste onderwerp van besprekingen waren bij een bijeenkomst van Premier Koso's cabinet.

Buitenland

CARDINAAL MAGLIONE OVERLEDEN.

Zijne Eminentie Luigi, Cardinaal Maglione, pauselijk staatssecretaris, is gisteren na een ziekte van verscheidene weken te Casoria (bij Napels), zijn geboorteplaats, overleden.

[De Cardinaal, een belangrijke en imposante figuur in de Vaticaanse diplomatie en aan het Pauselijk hof, werd geboren op 2 Maart 1877 en studeerde aan verschillende inrichtingen te Rome, eerst aan Capranica, daarna aan de opleidingsschool voor pauselijke diplomaten Sant' Apolinare en de Academia dei nobili ecclesiastici. Reeds sedert 1908 was Maglione aan het pauselijk staatssecretariaat verbonden. In 1918 werd hij zaakgelastigde te Bern (Zwitserland), waar hij in 1920 nuntius werd. In 1926 werd Monsignore Maglione overgeplaatst als nuntius naar Parijs, waar hij tien jaren werkzaam was. Gedurende zijn verblijf te Parijs werd Mons. Maglione door wijlen Paus Pius XI tot cardinaal gecreëerd in 1935. Kort nadat Hij de Stoel van St. Petrus beklommen had, benoemde Zijne Heiligheid Paus Pius XII den thans ontslapen cardinaal tot staatssecretaris, een van de belangrijkste functies aan het Pauselijk Hof. De overledene stond bekend om zijn ruime blik en geest en zijn grote gaven. — Redactie]

Een later ontvangen telegram zegt nog, dat nierontsteking tot de dood leidde. Als mogelijke opvolgers verluiden: Giuseppe Cardinaal Pizzardo (Prefect van de Congregatie der Seminaries), Monsignore Alfredo Ottaviani (voormalig onderstaatssecretaris) Monsignore Filippo Bernardini (Nuntius in Zwitserland en neef van den gestorven staatssecretaris Cardinaal Gasparri).

HAUTE SAVOIE IN HANDEN DER VADERLANDERS.

Generaal Koenig, Bevelhebber van de Franse strijdkrachten in het binnenland, heeft bekend gemaakt, dat het gehele gebied van Haute Savoie bevrijd is en Lyon bijna geheel beheerst wordt. „Alle wegen die naar Italië leiden worden bewaakt door de Franse strijdkrachten van het binnenland en in het Zuiden zijn alle wegen en spoorwegen, die door den vijand gebruikt worden, thans geblokkeerd. Overgaven op grote schaal van de militiestrijdkrachten van Darnand worden gemeld, terwijl de Vichypolitiemannen in dozijnen steden overlopen naar de Maquis" (Londen, (AP) 21.8):

BINNEN PARIJS.

De radio van Algiers deelde mede, dat de Franse troepen van het binnenland binnen Parijs tegen de Duitsers vechten.

Alleen Franse troepen zijn binnen Parijs. Parijs is doende zichzelf te bevrijden. Vannacht werden hevige schietpartijen tussen Duitsers en Fransen binnen de stad gemeld. Het geallieerde hoofdkwartier zeide evenwel niets. Volgens de onder toezicht der As staande radio gaan Generaal Pattons troepen Parijs voorbij. Deze radio trok hieruit de gevolgtrekking, dat deze manoeuvre de eigenlijke bevrijding van Parijs aan de Fransen zal laten Londen, (AP) 22.8).

PETAIN GEARRESTEERD.

Uit Genève wordt gemeld, dat Maarschalk Pétain Zondagmorgen in het Parc Hotel te Vichy door de Gestapo werd gearresteerd met Bernard Menetrel, zijn privé-secretaris, Dr. Bridoux, Admiraal Blehaut en den Heer Rochat, Algemeen Secretaris van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Men gaf Pétain geen tijd om zich te scheren vóórdat hij naar onbekende bestemming werd gevoerd. Pétain zou echter een korte boodschap hebben kunnen schrijven, welke verspreid wordt (Genève, (AP) 22.8).

KOENIG GOUVERNEUR VAN PARIJS.

Generaal Pierre Joseph Koenig, Bevelhebber van de Franse strijdkrachten van het binnenland, is benoemd tot Militair Gouverneur van Parijs, aldus werd medegedeeld door Radio-Bretagne, welke onder toezicht van De Gaulle staat. Het benoemingsbesluit is gedateerd 21 Augustus en getekend door De Gaulle zelf (Londen, (AP) 22.8).

OMSINGELING TOULON VOLTOOID.

Officieel wordt bekendgemaakt, dat de omsingeling van Toulon voltooid werd door de Franse troepen en de Noordamerikanen. Aix en Provence veroverd hebben.

Men is deze stad reeds gepasseerd. Grambois werd bereikt in een opmars over de rivier de Durance. Het Geallieerde strandhoofd strekt zich thans uit tot ongeveer 100 kilometer het land in. Het gebied dat thans bezet is is meer dan 5000 vierkante kilometer groot. (Rome, (AP) 22.8).

PRINSES IRENE-BRIGADE SCHIET DE SCHERPSCHUTTERS NEER.

Na een week van zwaar vechten is de Prinses Irene Brigade Vrijdag met het eerste Canadese leger opgerukt om den terugtrekkenden vijand te achtervolgen. Na hun eerste onervarenheid te hebben overwonnen, bleken de Nederlanders hun zelfvertrouwen spoedig weer te vinden en blij te zijn, dat zij de eersten waren, die de kans kregen de weg naar het vaderland in te slaan. Op 12 Augustus begon de Prinses Irene deel te nemen aan de strijd en nam zij een sector over van het front, die eerst bezet was door geallieerde oud-strijders. De bevelhebbers hoopten, dat het hier betrekkelijk rustig zou blijven, maar de soldaten hadden het niet gemakkelijk hoewel het aantal verliezen zeer gering is. De activiteit bestond uit wat in de communiqué's gewoonlijk heet „actieve patrouilles". gekenmerkt door het wisselen van schoten tussen vooruitgeschoven posten en de Duitse linies en zwaar mortier- en kanonvuur. Het niemandsland tussen de troepen werd beschreven als krioelend van scherpschutters en velen van deze scherpschutters waren de eerste slachtoffers van het wedergeboren Nederlandse leger in Europa. Ook de Nederlandse marine neemt als onderdeel van de Nederlandse strijdkracht deel aan de gevechten. Uit een mededeling van het hoofdkwartier blijkt dat de Nederlanders het noordelijkste deel van de frontlijn hebben, nl. van de kust 15 km. ten Noord Oosten van Caen tot Falaise. Zij vechten schouder aan schouder met Britten, Canadezen, een gepantserde Poolse eenheid en Belgen. Toen Zaterdagnacht de Duitsers met hun voertuigen trachtten te ontsnappen, beschermd door de duisternis, uit de val van Falaise, werd de geallieerde luchtmacht te hulp geroepen en deze wierp lichtpijlen uit, waardoor de grondtroepen hun grof geschut konden inzetten.

Zuster E. van der Brugghen
p. p. c.

Internationale Rode Kruis 80 jaren oud.

Het belang ervan bleek wel duidelijk in de huidige oorlog.

Het belang ervan bleek wel duidelijk in de huidige oorlog.

De gehele wereld herdenkt heden het tachtigjarig bestaan van het Internationale Rode Kruis. Dit kan wel niet anders gezien de belangrijkheid van deze organisatie, welker nut biezonder gebleken is in de huidige wereldomvattende oorlog. Hoevele duizenden hebben geen hulp ervan gehad: de krijgsgevangenen in de oorlogvoerende landen, de uitgehongerde en lijdende volken van Europa en Azië.

Velen op Curaçao werden door de bemiddeling van het Rode Kruis in staat gesteld zich in verbinding te stellen met familieleden en vrienden in de bezette landen, speciaal Nederland. Anderen konden voedsel pakket ten zenden en enkelen zagen door de bemiddeling van het Rode Kruis zelfs bloedverwanten en kennissen terug, die zij verloren waanden.

Een zeer gelukkige omstandigheid is, dat Zwitserland, binnen welks grenzen de kern van het Internationale Rode Kruis gelegen is, door geen der oorlogvoerenden werd bezet, omdat dan ongetwijfeld de werkzaamheden van het Internationaal Comité te Génève zouden zijn belemmerd en de organisatie niet hetzelfde vertrouwen zou genieten waarop zij thans kan bogen.

De meeste vertegenwoordigers zijn dan ook onderdanen van het onzijdige Zwitserland. Op Curaçao is het de Heer Willem August Trinler, Directeur van de Hollandse Bank Unie N.V., die zelf ook van Zwitserse afkomst is.

Grondlegger van de Rode Kruis beweging is J. Henri Dunant. Wat Dunant hiertoe bracht was een ondervinding, zó aangrijpend, dat het tot stand brengen van deze organisatie voor hem een levenstaak werd.

Dunant was geen geneesheer zoals men misschien zou denken, doch bankier. Door een louter toeval kreeg hij de gevolgen te zien van de slag bij Solferino (24 Juni 1859), welke beschouwd wordt als een der bloedigste in de militaire geschiedenis.

Namens een maatschappij, die zekere concessies verlangde in Noord Afrika, was Henri Dunant, toen 31 jaar, op zoek naar Napoleon III teneinde van den Keizer gedaan te krijgen wat de maatschappij tot dan toe vruchteloos had trachten te bereiken. En aangezien de Keizer aan het front was besloot Dunant hem daar op te zoeken. De dag na de slag kwam hij te Solferino aan. Wat hij daar zag was onbeschrijfelijk. De Oostenrijkers waren gevlucht met achterlating van 40.000 gewonden, van hen zelf en van den vijand, op de met bloed doordrenkte grond. Zo ver het oog reikte lagen de doden en stervenden. Lombardijse landbouwers bewogen zich ertussen, namen de lijken op en wierpen die in sloten.

De gewonden werden verzameld en op de ruggen van muilezels of op karren gelegd. Verbandstations behandelden de ergste gevallen en zonden die dan door naar de omliggende steden en dorpen. Doch welk een gebrek aan alles, zelfs de hoogst noodzakelijke middelen!

Op die 25e Juni alleen werden zoveel gewonden aangevoerd in Castiglione, dat zij niet alleen al de huizen vulden, doch ook elke kerk en elke tuin, elk plein en elke straat in het stadje. De mannen lagen naast elkaar met slechts een handjevol stro tussen hen en de harde grond.

Duizenden lagen daar in de open lucht onder de felle stralen van de zon. De enkele artsen werkten dag en nacht tot zij zelf in elkaar zakten en Henri Dunant, de gesoigneerde reiziger in het wit, zag dat alles. Al dra ging hij zelf aanpakken. Hier hielp hij een stervende, daar stond hij een zwaar gewonde bij en haalde hij water voor de dorstigen.

De slag was al dagen voorbij toen Dunant in een grote kerk te Castiglione nog 500 gewonden ontdekte, die men vergeten had. Men kan zich indenken in hoe treurige toestand deze mannen waren. Weer deed Dunant alles voor hen.

Wat betreft de stedelingen, zo zij zijn werk reeds met verbazing gadesloegen, werden zij volkomen sprakeloos toen zij bemerkten, dat hij geen verschil maakte tussen de mannen van het ene en het andere leger.

Eindelijk was Dunants werk gedaan met hulp van enkele vrijwilligers, die hij geworven had uit de burgerij. Hij was echter uitgeput en moest na terugkeer in eigen land rust nemen in de bergen.

Daarna ging hij in allerijl naar Parijs want op slot van rekening had hij zaken te doen. Het toneel dat hij te Solferino gezien had bleef hem echter voor de geest. Midden in vergaderingen dwaalden zijn gedachten soms af. Tenslotte was hij van mening de herinnering te kunnen kwijt raken indien hij ales opschreef voor zich en zijn vrienden. Alzo schreef hij een boekje.

Een herinnering aan Solferino". Drie jaren waren sindsdien verstreken, doch bij het schrijven scheen alles weer de revue te passeren. Onder het schrijven werd hij geestdriftig en scheen het alsof een hogere macht zijn pen leidde.

Het boekje, dat voor vrienden bedoeld was, slaagde boven alle verwachtingen. Al spoedig waren drie drukken verschenen, de ene nog groter dan de andere. In Parijs, Turijn, St. Petersburg en Leipzig vocht men om het boek.

Het kon worden gevonden in Departementen van Oorlog, in de zalen van koninginnen en op de redactietafels van alle belangrijke nieuwsbladen.

De oproep vond weerklank. Enkele energieke mannen, waarvan vooral Generaal Dufour, Gustave Moynier, Dr. L.P. Amédée Appia en Dr. Théodore Maunoir genoemd moeten worden, togen aan het werk om de ideeën van Dunant te verwezenlijken. Na verschillende moeilijkheden overkomen te zijn, werd eindelijk in October 1863 een internationale conferentie te Génève gehouden, waar 17 landen vertegenwoordigd waren. In Augustus 1864 werd de eerste conferentie gevolgd door een tweede en hierbij werd op 22 Augustus 1864, vandaag tachtig jaar geleden, het internationaal verdrag gesloten, dat bekend staat als de Conventie van Génève. Dit was en is de grondslag, waarop het werk van het Rode Kruis over de gehele wereld op de internationale wet rust. Na de Conventie van Génève werden in vele landen nog organisaties van het Rode Kruis gesticht tot de beweging zich langzamerhand over de gehele aardbol verspreid had.

Het centrum hiervan is nog het Internationaal Comité te Génève onder Voorzitterschap van Max Huber. Daar stromen duizenden brieven binnen van personen, die hulp zoeken en krijgen. En daar ligt de hoop van nog zovelen in de bezette en uitgeputte landen.

Een vlotte guerrilla-vechtster van Maarschalk Tito's legers, staat naast een wapenbroeder op een vliegveld aan de Joegoslavische kust. Mecaniciëns van de Raf werken achter hen aan een Spitfire.

WERELDNIEUWS

BELGISCHE REGERING VERIJDELT PLUNDERING DER DUITSERS.

De Belgische Regering deelt de volgende verklaring mede die aan la de regeringen welke met de eBlgische Regering diplomatieke betrekkingen onderhouden, overgemaakt werd:

Op 5 Januari 1943 hebben België en enige andere landen der Verenigde Naties aan de belanghebbenden, en in het biezonder aan de personen die op neutraal grondgebied verblijven, hun voornemen laten kennen alles in het werk te stellen om de plunderingsmethodes te verijdelen, die de Regeringen waarmede zij in oorlog zijn hebben toegepast ten nadele der landen die op onrechtvaardige wijze overweldigd en onteigend werden.

Onder de onteigingsmethodes die door de As-Mogendheden in practijk worden gesteld is er de onwettelijke inbeslagneming van grote hoeveelheden goud die toebehoren aan de Naties welke deze mogendheden bezet en geplunderd hebben.

De As-mogendheden hebben er zich op toegelegd het aldus verkregen geld te verkopen aan verscheidene landen die met hen diplomatieke en handelsbetrekkingen blijven onderhouden: daardoor beschikken zij over een belangrijke bron van buitenlandse deviezen en kunnen zij producten bekomen waaraan zij in het biezonder behoefte hebben.

De Belgische Regering kan geenszins de politiek van systematische plundering toelaten die door de As-mogendheden wordt aangenomen, noch rechtstreeks onrechtstreeks deelnemen aan de verhandelingen die met het aldus verworven goud zouden kunnen verricht worden. Gelet op het voorafgaande, verklaart de Belgische Regering uitdrukkelijk dat zij geen eigendomsovergang als geldig zal erkennen die kan geschieden met behulp van het goud dat de Asmogendheden tengevolge van plundering bezitten of op de wereldmarkt hebben gebruikt.

Zij voegt eraan toe dat de Belgische monetaire overheden als regel zullen aannemen geen goud te kopen van de landen die hun betrekkingen met de As-mogendheden niet hebben afgebroken. Zij zullen evenmin goud kopen van een land dat, na de datum van deze verklaring, goud zou verkrijgen van een natie die haar betrekkingen met de As-mogendheden niet heeft afgebroken, tenzij het bewezen is dat het goud in quaestie noch rechtstreeks noch onrechtstreeks van de As-mogendheden verkregen werd en dat het ook geen goud is dat door een rechtstreekse of onrechtstreekse aankoop bij de Asmogendheden, kon worden losgemaakt.

NIEUWS UIT BELGIË.

— De Duitse administratie in bezet België heeft de opeising bevolen van het prikkeldraad waarmede de tuinen, de boomgaarden en de weiden afgesloten zijn.

De Commandant van Leuven heeft erop gewezen dat het opgeëiste prikkeldraad van goede hoedanigheid moet zijn.

— De talrijke sabotagedaden die in de mijnen gepleegd worden hebben de kolenproductie in bezet België aanzienlijk verminderd.

Dit feit wordt vermeld in een mededeling die te Brussel gepubliceerd wordt en de Duitsers hebben het aangehaald, ten einde nieuwe beperkingen aangaande het gasverbruik door de particulieren te verordenen.

— De dagbladen die in bezet België door de Duitsers gepubliceerd worden melden dat hun verzendingen naar zekere centra onderbroken werden door de ontreddering van het spoorwegvervoer die door de bombardementen veroorzaakt werd.

— Aan de inwoners die uit de Belgische kuststreken ontruimd werden wordt er verboden zich te Gent te vestigen.

— Daar de productie van electrische stroom wegens het gebrek aan steenkool verminderd is, wordt een aantal fabrieken in de streek van Ronse (Oost-Vlaanderen) gesloten.

— In bezet België werden de eigenaars van gebouwen verzocht tussen de kelders van al de huizen van elke straat doorgangen te maken. Deze nooduitgangen mogen met een houten beschot afgesloten worden, doch dit moet licht genoeg zijn om in geval van gevaar vlug ingebeukt te kunnen worden.

— In bezet België hebben de Duitsers zojuist aan de Belgische administratieve overheden verboden steun te verlenen of wedden uit te betalen aan Belgische ambtenaren die door de Duitse politie of door het Duitse leger aangehouden werden.

Brigadier Generaal Kenneth Wolfe, Bevelvoerend Generaal van de 20e Luchtmacht, welke Japan heeft aangevallen met Su perforten, bezoekt zijn echtgenote en dochter in Santa Barbara (Californië).